

Την άνοιξη του '64 ο Erich Waxenberger κλήθηκε, κυριολεκτικώς, την τελευταία στιγμή να αντικαταστήσει τον αιφνιδίως ασθενήσαντα Dieter Glemser στο IB' Δ.Ρ.Α. Έκανε έναν αγώνα χωρίς αναγνωρίσεις και ολοκλήρωσε με συνοδηγό τον K. Kaiser στην τέταρτη θέση με μια Mercedes 220 SE. Μόλις δυο χρόνια αργότερα ο Waxenberger πήρε τον 6,3 λίτρων V8, κινητήρα από την 600άρα λιμουζίνα και τον τοποθέτησε σε μια απλή S (W109), που μέχρι τότε χρησιμοποιούσε κινητήρες V6.

Το αποτέλεσμα ήταν ένα αυτοκίνητο δυο τόνων, τριών όγκων με επιδόσεις αγωνιστικού που ονομάστηκε 300 SEL 6,3. Λανσαρίστηκε τον Μάρτιο του '68 στο σαλόνι της Γενεύης. Εκείνη

την εποχή η κραταιά σήμερα AMG δεν ήταν παρά μια μικρή εταιρεία
βελτιώσεων που είχε ιδρυθεί από πρώην μηχανικούς της
Mercedes

. Εξέλιξε λοιπόν, λίγα

300

SEL

6,3. Βαμμένη σε κόκκινη απόχρωση, σύντομα απέκτησε το παρανόμι “κόκκινο γουρούνι”,
τερμάτισε δεύτερη στις 24ωρες του

Spa

, το '71 παρά τα προβλήματα με την μεγάλη μάζα της τους συχνούς ανεφοδιασμούς, λόγω
της μεγάλης κατανάλωσης και την επίσης συχνή αλλαγή των τροχών λόγω φθοράς των
πίσω κυρίως ελαστικών, από το συνδυασμό υψηλής ισχύος και μεγάλου βάρους.

Από τα πέντε που κατασκευάστηκαν ένα σώζεται στο μουσείο Vehoniemi Automotive στην
Φιλανδία. Εννιά χρόνια μετά από εκείνο το Spa και δεκαέξι μετά την πρώτη του επίσκεψη
στην Ελλάδα, ο Waxenberger, ήρθε στην

Ελλάδα ως μανάτζερ της

Mercedes

με την ισχυρή αρμάδα των 450

SLC

για το 27ο Δ.Ρ.Α. Αλλά αυτή είναι μια άλλη ιστορία.